

Význam biblického křtu

Kdy je člověk připraven udělat smlouvu s Bohem?

Radim Passer

17.

Radim Passer

Význam biblického křtu Kdy je člověk připraven udělat smlouvu s Bohem?

Milost a pokoj vám všem od našeho nebeského Otce a od Pána Ježíše Krista. Jsem rád, že jsme se mohli opět setkat a jsem za to Pánu Bohu vděčný, že zde můžeme odhalovat nové a nové pravdy z Božího slova. V minulé přednášce jsme mohli studovat, co Bible říká k tématu, jak žít zdravěji a déle. Bůh nám představil ve svém slově jakési principy zdravého životního stylu. Bible nám nabízí to, co je pro nás dobré. Dnes bych to zrekapituloval v osmi základních bodech, které někteří z vás budou znát pod tím moderním programem New Start, kde se lidé učí jak žít zdravě. Jedná se o vyváženou stravu rostlinného původu. Jedná se o tělesné cvičení a práci, jedná se o to, že k pití je nejzdravější čistá, pramenitá voda, že máme trávit čas na slunci, že máme střídavě užívat dobré věci, že pro naše zdraví je důležitý pobyt na čerstvém vzduchu, také jsme mohli z Bible pochopit, jak důležitá je potřeba odpočinku, s vazbou na to, proč Bůh na konci svého stvořitelského týdne oddělil a požehnal jeden den ode všech ostatních, abychom ho s ním mohli prožívat. Také je důležité mít pokoj v srdci skrze náš vztah s Ježíšem Kristem. Bible nás ale současně upozorňuje na vyvarování se škodlivých věcí, které jsou pro naše zdraví nezdravé, vyvarování se škodlivých závislostí, jejichž zanedbáváním porušujeme šesté přikázání „Nezabiješ.“ To se týká i postupné sebevraždy, poškozování sebe samých. Mezi tyto škodliviny patří alkohol, tabák, nečisté pokrmy, nápoje, obsahující kofein, sladkosti v nadměrném množství a v poslední době, v té, které právě žijeme i nadměrné požívání masitých produktů i z čistých zvířat, která jsou však v dnešní době průmyslně krmena škodlivými látkami. A Bůh nám všechny tyto informace poskytuje pro naše dobro z jednoho jediného důvodu. Pán Bůh touží, abychom už na této zemi mohli žít plnohodnotný život, abychom naším plnohodnotným životem mohli také sloužit Bohu a dalším lidem okolo nás.

Dnešní téma svým způsobem na toto téma navazuje. Význam biblického křtu. Možná můžeme říci, že je to jakési nové narození, s podtitulem, kdy je člověk připraven uzavřít smlouvu s Bohem? Protože i dnes budeme otevírat Boží slovo, tak i dnes na úvod skloníme své hlavy k modlitbě.

Modlitba:

Náš nebeský Otče, já ti chci v první řadě poděkovat za tvoji velikou lásku k nám lidem. Děkuji ti za to, že ty každého z nás miluješ jako své dítě. Děkujeme ti za to, že jsme se i dnes mohli setkat, abychom studovali tvé slovo. Chci tě prosit, aby skrze Ducha svatého i dnes nám byla k dispozici tvá moudrost, abychom dokázali správně porozumět tomu, co nám ty chceš říci. Za to ti děkujeme ve jménu Pána Ježíše Krista. Amen.

Příběh:

Psal se březen r. 1992 a křesťanský evangelista Mark Finley pořádal sérii evangelizačních přednášek v posluchárně v Kremlu v Moskvě, která ještě nedávno sloužila úplně k jiným účelům. Po jednom setkání seděl ve své malé kanceláři a najednou se rozlétli dveře. Dovnitř vrazil nepříjemně vypadající muž s ošumělou bradkou a drsným vzhledem. Vzhledem k tomu, že situace vypadala tak, že ten muž zaútočí, tak evangelista ustoupil dozadu a tlumočnick si stoupl mezi ně. Muž začal okamžitě rozhazovat rukama a z výraznou gestikulací něco rusky křičel. Tlumočnick vysvětlil, že tento muž je jeden ze známých zločinců v Moskvě. Už 28 x se dostal do vězení a pak zase ven. Byl naplněn vinou a beznadějí a toužil konečně nalézt vnitřní pokoj. A tak evangelista mu v klidu přečetl 1. list Janův 1:9. A tam se můžeme dočíst: „Jestliže doznáváme své hříchy, On (Ježíš) je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.“ A také mu řekl o zločinci, který visel na kříži vedle Ježíše Krista, který získal odpuštění a ujistil ho, že Ježíš je stejným zachráncem i dnes. Nabízí odpuštění a spásu. Můžete jej přijmout a radovat se z toho. A můžete za to chválit Boha. Se slzami v očích tento mladý muž naplněný vinou poklekl a přijal Boží odpuštění. Asi o rok později evangelista znovu navštívil Moskvu. A když se spolu se skupinou věřících modlili v nově založeném sboru a písněmi chválili Boha, tak si všiml, že v pěveckém sboru zpívá i onen obrácený zločinec. Tvář bývalého recidivisty odrážela vnitřní pokoj. Mužova tvář zářila radostí. Přijal Ježíše Krista, jako svého Spasitele a učení Bible změnilo jeho život. Rozhodl se následovat Ježíše biblickým křtem.

Biblický křest je symbolem života proměněného Boží milostí a láskou. Křest je svědectvím o začátku nového života v Ježíši Kristu. Jeden z nejmocnějších příkladů dramatické změny, kterou může Kristus v životě člověka udělat, je příběh Saula, který se později stal apoštolem Pavlem. Pojdme se na tento příběh podívat. I když byl Pavel od narození římským občanem, vzdělání dostal od nejlepších učitelů v Jeruzalémě. Saul byl horlivým zastáncem židovské víry a také Židé ho považovali za zapřísáhlého stoupence svého náboženství. Saul, jehož jméno bylo později, po jeho obrácení, změněno na Pavel sám popisuje, co všechno dělal, aby zastavil křesťany. První náš biblický text dnes je ze Skutků: „Víru v Ježíše Krista jsem pronásledoval až na smrt, muže i ženy jsem dával spoutat a uvěznit a vydal jsem se tam (do Damašku), abych tamější stoupence nové víry přivedl v poutech do Jeruzaléma a dal je potrestat.“ Sk. 22:4-5. Když byl Saul na

cestě do Damašku, oslnilo ho zářivé světlo z nebe a srazilo ho s koně k zemi. Pavel o tom píše, že slyšel hlas, který pravil: „**Saule, Saule, proč mě pronásleduješ?**“ Já jsem odpověděl: „**Kdo jsi, Pane?**“ A on mi řekl: „**Já jsem Ježíš Nazaretský, kterého ty pronásleduješ.**“ Sk. 22:7-8. A pyšný farizei pokorně požádal, jak můžeme číst dále: „**Co mám dělat, Pane?**“ A Pán mi řekl: **Vstaň a pokračuj v cestě do Damašku, tam ti bude řečeno všechno, co ti Bůh ukládá.**“ Sk. 22:10. Saul byl na tři dny oslepen zářivým světlem a musel být do Damašku veden svými průvodci. Tyto tři dny měl Saul čas přemýšlet o utrpení a bolesti, kterou způsobil Božím lidem. Představme si, že bychom tři dny vůbec nic neviděli. Saul mohl tedy přemýšlet o tom, co způsobil Božím lidem. O chvíli, kdy tvrdil, že Ježíš není Mesiášem, a že jeho následovníci jsou podvedení fanatici. A když svědčil proti Božím lidem a falešně je obviňoval, obvinil a svědčil tím proti Spasiteli a Zachránci světa. Jakou úzkost muselo toto zjištění v Saulovi vyvolat. A tak nyní měl Saul příležitost, aby si věci s Ježíšem dal do pořádku. Tři dny v naprosté tmě, než k němu Bůh poslal proroka Ananiáše. A pak Ananiáš řekl Saulovi: „**Bratře Saule, otevři oči!**“ A já jsem v tu chvíli nabyt zraku. On mi řekl: „**Bůh našich otců si tě vyvolil, abys poznal jeho vůli, spatřil jeho Spravedlivého a slyšel hlas z jeho úst. Budeš jeho svědkem před všemi lidmi a budeš mluvit o tom, co jsi viděl a slyšel.**“ Sk. 22:13-15. Bůh nás povolává k tomu, abychom svědčili o naší víře. A pak, aby mohl Saul pokračovat ve svém životě a zavřít dveře své minulosti, tak Ananiáš řekl Saulovi: „**Nuže neváhej! Vstaň, vzývej jeho jméno a dej se pokřtít, abys byl obmyt ze svých hříchů.**“ Sk. 22:16. Takovým způsobem se měl Saul připojit ke svému Zachránci navždy.

Křest byl pro Saula vstupem do nového života. Saul potřeboval být umyt a očištěn od hrozných věcí, které udělal ve jménu svého náboženství. Věděl, že potřebuje Boží podivuhodnou milost a odpuštění. Když byl pokřtěn, věděl, že mu Pán Bůh odpustil a ze Saula pronásledovatele se měl stát Pavel, který bude horlivý pro Ježíše po zbytek svého života. Snad každý si někdy přál, aby mohl začít znovu a všechny chyby, jichž se v životě dopustil, aby mu mohly být smazány a zapomenuty.

Bůh věděl, že právě takovou zkušenost potřebujeme. A tak ustanovil křest, jako znamení okamžiku, ve kterém se k němu připojujeme. Něco, jako nový začátek, nový život v Ježíši Kristu. Co by mohlo lépe symbolizovat smrt hříchu a začátek nového života než křest ponořením, kdy se celý člověk potopí pod vodu? Křesťanský křest má svůj původ u Jana Křtitele, zaslíbeného proroka, který, jak říká Bible, měl vyrovnat cestu zaslíbenému Mesiáši. Jan Křtitel se objevoval v judské divočině a směle kázal o odpuštění a směle kázal o pokání. Všechny cesty vedoucí k řece Jordánu se zaplnili lidmi jdoucími k němu, aby mu naslouchali. Bible říká u Matouše: „**Tedy vycházel k němu celý Jeruzalém i judsko a celé okolí Jordánu. Vyznávali své hříchy a dávali se od něho v řece Jordánu křtít.**“ Mat. 3:6. Když zavřel dveře svého truhlářství a dal sbohem své matce, vydal se i Ježíš k Jordánu. A když Jan Křtitel zahlédl Ježíše, tak mu Pán Bůh dal poznat skrze Ducha svatého, že Ježíš je zaslíbeným Mesiášem. Jan přestal kázat. Ukázal na Ježíše a řekl: „**Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa.**“ Jan 1:29. Jan poznal pravého

obětního beránka, který měl zemřít za hříchy všech, kteří přijali jeho obět'. A když Ježíš požádal o křest, tak Jan váhal. Řekl: „**Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty jdeš ke mně?**“ Ježíš mu odpověděl: „**Připusť to nyní, neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá.**“ Mat. 3:14-15. Tu mu již Jan nebránil. Jan Křtitel totiž poznal, že Ježíš byl bez hříchu, že Ježíš neměl co vyznávat. A také Ježíš nemusel předvádět svou víru ve své vlastní vzkříšení. Jaký byl tedy důvod Ježíšova křtu?

Ježíš požádal, aby byl pokřtěn, protože se chtěl ztotožnit s člověkem. Chtěl zanechat dokonalý příklad těm, kteří ho chtějí následovat. A Ježíš se také dal pokřtít za všechny lidi, kteří svůj vlastní křest z nejrůznějších důvodů už nemohli uskutečnit. Jako např. lotr na kříži. Už neměl logicky čas nechat se pokřtít. Jan tedy ponořil Ježíše v řece Jordánu a přesně to křest znamená. Křest totiž znamená v překladu z řeckého originálu – ponoření. Bible říká, že: „**Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. A s nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.**“ Mat. 3:16-17. A tak Bůh poslal svou lásku a slova povzbuzení na křídlech holubice. Ale udělal ještě něco více. Když Ježíš vystupoval z vody a stál v mokřině na blátivém břehu Jordánu, tak Bůh ho veřejně představil jako svého Syna, toho pomazaného a zaslíbeného Mesiáše.

Ježíšův křest byl mezníkem počátku jeho veřejné služby. Splnilo se proroctví, jak jsme četli u proroka Daniele. V 6. stol. př. Kr. Bůh dal Danielovi proroctví, které přesně na rok oznámilo, kdy bude zahájena veřejná služba Mesiáše. A to se přesně stalo na podzim r. 27 po Kr. Apoštol Petr řekl: „**Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí. Ježíš procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblů, neboť Bůh byl s ním.**“ Sk. 10:38. Když si vezmeme čtyři evangelia, která máme zapsána v Novém zákoně, tak jen dvě z nich se zabývají životem Ježíše Krista do okamžiku jeho křtu, protože pro celou zeměkouli bylo nejdůležitějším jejím obdobím právě těch 3,5 roku veřejné služby Pána Ježíše Krista. Ježíš sám nekřtil, ale v Bibli čteme, že jeho učedníci křtili. „**Když se Pán dověděl, že farizeové uslyšeli, jak on získává a křtí více učedníků než Jan, ač Ježíš sám nekřtil, nýbrž jeho učedníci.**“ Jan 4:1-2. Můžeme si povšimnout Ježíšova posledního příkazu svým učedníkům, po jeho vzkříšení než vystoupil na nebesa: „**Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.**“ Mat. 28:19-20. Možná nás zajímá, jakým způsobem křtili Ježíšovi učedníci, když od nich jejich Pán odešel do nebe. Odpověď je jednoduchá. Bez pochyby následovali jeho příklad, vždyť to byli jeho učedníci.

Pavel, jeden z nejhrolivějších učedníků Ježíše Krista řekl, že: „**Jeden je Pán, jedna víra, jeden křest.**“ Ef. 4:5. Jediná detailní zpráva o křtu po ukřižování Ježíše je v knize Skutky. Popisuje křest provedený evangelistou Filipem. Pojdme se na tento příběh podívat. Když kráčel Filip po prašné cestě směrem do Gázy, viděl etiopského pokladníka královny Kandaky, který měl na starosti právě její pokladnici. Jakýsi ministr financí. Přijel do Jeruzaléma

na bohoslužbu. A nyní byl na cestě zpět domů a ve voze četl ze svitku. Filip přiběhl k tomu muži a zeptal se ho: „Rozumíš tomu co čteš?“ Sk. 8:30. Pokladník rychle odpověděl: „Jak bych mohl, když mi to nikdo nevyloží?“ Sk. 8:31. To je, přátelé, přesně ten způsob, který se Pán Bůh rozhodl používat. Lidé, kteří už měli možnost poznat Boží pravdu, díky Boží milosti, tak jsou povoláni k tomu, aby se o tu pravdu zase dělili s dalšími lidmi. A tak můžeme číst dál, že pokladník pozval Filipa, aby nastoupil a sedl si vedle něho. Filip se podíval a viděl, že muž četl svitek proroka Izajáše 53. kapitulu. Nádherné proroctví o zaslíbeném Mesiáši, které se přesně naplnilo v životě Ježíše Krista. Etiopan pozval Filipa, aby mu to vysvětlil. Kapitola právě hovořila o Ježíšově životě a o detailech jeho ukřižování. Byla napsána v 8. stol. př. Kr. „Tu Filip začal u toho slova Písma a zvěstoval mu Ježíše.“ Sk. 8:35. Musela to být úžasná biblická hodina při tom kodrcání vozu. Nejenže mohl Filip svědčit o Ježíši, ale podařilo se mu zjevně vysvětlit i důležitost křtu, protože Bible říká, že když přijeli na místo, kde bylo dostatek vody, Etiopan řekl Filipovi: „Zde je voda. Co brání, abych byl pokřtěn?“ Filip mu řekl: „Jestliže věříš celým srdcem, nic tomu nebrání.“ On mu odpověděl: „Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží.“ Dal zastavit vůz a oba, Filip i dvořan, sestoupili do vody a Filip jej pokřtil.“ Sk. 8:36-38. Filip ponořil etiopského pokladníka do vody stejným způsobem, jako Jan, když křtil Ježíše. „Když vystoupili z vody, Duch Páně se Filipa zmocnil a pokladník se radoval a jel dál svou cestou.“ Sk. 8:39. Pravděpodobně na základě tohoto příběhu se z Etiopie stala už v dávnověku křesťanská země.

A to se stane, když pohrbíme starý hříšný způsob života a začneme nový život v Kristu. A tak ponoření byl způsob, jakým se také křtilo v rané křesťanské církvi. Ve skutečnosti nemáme v Novém zákoně žádný důkaz o jakékoli jiné metodě křtu. Historikové a archeologové potvrzují, že křest probíhal ponořením až do 12. či 13. století. Kardinál James Gibbons ve své knize napsal: „Několik století po vzniku křesťanství probíhal křest ponořením, ale od dvanáctého století převládl v katolické církvi křest pokropením, protože tento způsob není tak náročný jako křest ponořením. Církev podle svého uvážení modifikuje nejvhodnější přijatelný způsob podle okolností času a místa.“ (Víra našich otců). Mnoho turistů dnes navštěvuje kostel sv. Jana, který leží v troskách biblického města Efez v Turecku, v Malé Asii. Tento kostel byl postaven na památku právě učedníka Jana. Pozoruhodná je křtitelnice ve tvaru kruhu asi 3 m v průměru a 1,5 m do hloubky se schůdky vedoucími do křtitelnice ze dvou stran. Měl jsem příležitost se svými přáteli toto místo navštívit asi před dvěma lety, a tak jsme si přímo na místě mohli vyzkoušet, jaké to asi bylo křtít na tomto místě.

Většina lidí také slyšela o staré věži v Pise v Itálii, která je známá tím, že je nakloněná. Vedle katedrály a nakloněné věže je také křtitelnice, jakási kruhová budova, ve které je bazén 6,5 m napříč a 0,5 m hluboký, který byl zhotoven ve 14. stol. po Kr. Tedy 1300 let po Kristově nanabevstoupení se křtilo stále ponořením. V Evropě existují desítky a desítky katedrál s takovými křtitelnicemi. Šedesát šest křtitelnic, které byly postaveny mezi 4.-14. stol. se nachází jenom v Itálii.

A tak si položme otázky, které jsou skutečně důležité.

1. Na kolik je způsob křtu vlastně důležitý?

2. Je opravdu důležité být pokřtěn?

Pojďme na ně hledat biblické odpovědi. Když se Ježíš setkal s Nikodémem, což byl člen židovské velerady, vlivný farizeus, jeden z nejvlivnějších náboženských představitelů tehdejší doby, tak mu „**Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího.“ Jan 3:5.** Jasná slova Krista. Ježíš zde naznačuje, že narození z vody, tedy křest, je nezbytné pro vstup do nebe. Na konci Markova evangelia říká Kristus: „**Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen.“ Mar. 16:18.** Tak prvním krokem na přípravu na biblický křest je víra, jak tady můžeme číst. A je to víra, že Ježíš zemřel za naše hříchy, a že také Ježíš je naším Spasitelem a Pánem. Filip zdůraznil etiopanovi potřebu naprosté víry v Krista. Když Etiopan požádal Filipa, aby ho pokřtil, tak Filip řekl: „**Jestliže věříš celým svým srdcem, nic tomu nebrání.“ Sk. 8:37.** A u Matouše čteme, že Ježíš sdělil učedníkům následující krok: „**Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je...a uče je.“ Mat. 28:19.** Se křtem tedy logicky souvisí vyučování. Ježíš řekl, že kandidáti na křest se mají učit, aby zachovávali všechno, co nám Ježíš přikázal. Jinými slovy, když se jednotlivec připravuje na duchovní obřad křtu, potřebuje rozumět učení Ježíše. Potřebuje přijmout toto učení do svého srdce, aby se toto učení stalo jeho životním stylem. Nestačí však pouhá znalost tohoto učení. „**Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.“ Mat. 28:19.** Víte, přátelé, jedná se o odevzdání života Ježíši Kristu. Nic míň a nic víc. Když se nově narozený člověk vydá na cestu s Ježíšem k věčnosti, tak přirozeně touží žít životem podle Boží vůle. Nechce dělat nic, s čím by Ježíš nesouhlasil. Logicky, tím dalším krokem, který předchází křtu, je pokání.

Apoštol Petr řekl: „**Proto čiňte pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy.“ Sk. 3:19.** Pokání není nic jiného, než litovat svých hříchů a odvrátit se od nich. Pokání, kdybychom to přeložili do našeho jazyka, znamená to změna mysli. Člověk, který prožije pokání, tak už myslí jinak. Už nemyslí tím tělesným světským způsobem, ale v jeho životě Bůh hraje tu nejdůležitější roli. Právě pokání může vzejít pouze ze srdce, které obrazně řečeno, bylo u kříže. Ze srdce, kterého se dotkla a změkčila ho Ježíšova oběť na Golgotě. Ze srdce, ze kterého jsou vytěsněny sobectví a pýcha. Shrňme si tedy kroky v přípravě na křest.

1. Člověk by měl před křtem přijmout Ježíše jako svého Spasitele a Pána.

2. Před křtem by se měl člověk seznámit s Ježíšovým učením a rozumět mu a být ochoten ho cele následovat, byť se všemi chybami, které v životě děláme.

3. Měl by vyznat své hříchy a činit pokání.

Možná si někteří lidé přáli změnit svůj život k lepšímu, ale nevěděl jak. Ale budou-li se řídit ve svém životě těmito třemi kroky v přípravě na křest, tak se opravdu mohou stát novými lidmi. Novými lidmi zevnitř. Je to Boží moc,

kteřá je může změnit. Mohou se znovu narodit a stát se, jak Bible říká, obrácenými lidmi. Lidé se někdy ptají: „Když se nechám pokřtít, stanu se součástí církve? Nemohu být pokřtěn jen v Ježíšovo jméno?“ Bible učí, že křest v Krista je křtem do Kristova těla. A církev je Kristovo tělo, tedy křest je křtem do církve. Když byly zástupy pokřtěny během letnic, krátce po Ježíšově na nebevstoupení, tak Bible říká: „**Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.**“ Sk. 2:41-42. Biblický text je jasný. Po křtu se z nás nestanou duchovní sirotci, nezůstaneme sami. Lidé ve Skutcích vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, stali se součástí církve věřících lidí v Boží slovo. Stali se součástí lidí, kteří věří v slovo Ježíše Krista. „**Byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo.**“ 1. Kor. 12:13. Tělem se zde rozumí církev. Když muži a ženy přijmou Ježíše a odevzdají mu své životy, aby ho následovali, tak touží jej uctívat spolu s dalšími věřícími. Jejich srdce v nich je horlivé a zapálené pro to, aby se stali součástí Kristovy církve, součástí celosvětové Boží rodiny, která zachovává všechna Boží přikázání. Ježíš řekl: „**Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal.**“ Mat. 28:19-20. Člověk může říci jen „Chvála Bohu za ty nádherné a krásné texty, kterými nás Pán Bůh směřuje v našem životě.“

Také dnes nás Ježíš vyzývá, abychom mu odevzdali své životy. Pozývá každého z nás, abychom se stali součástí jeho lidu. Součástí Božího lidu, který věří Bibli a zachovává Boží přikázání. A Ježíš dává stejné pozvání, které dal apoštolu Pavlovi: „**Nuže neváhej, vstaň, vzývej jeho jméno a dej se pokřtít, abys byl obmyt ze svých hříchů.**“ Sk. 22:16. To je totiž cesta k životu věčnému. Jednu noc přišel za Ježíšem židovský vůdce, jménem Nikodém. Teď si ten příběh řekneme trochu podrobněji. Člen židovské velerady a vlivný farizeus. Nechtěl, aby jeho přátelé věděli, že se o Ježíše zajímá. A tak přišel tajně a v noci. Na začátku polichotil Ježíši slovy: „**Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním.**“ Jan 3:2. Ale Ježíš nebyl jenom člověkem, on byl také Bohem, a tak mohl číst v jeho srdci. Ježíš byl schopen přesně rozpoznat cíl jeho návštěvy. A byl také schopen přesně Nikodémovi ukázat to, co on potřeboval. A tak Ježíš šel rovnou k věci, aniž by potřeboval odpovídat na jeho otázku. „**Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.**“ Jan 3:3. Nikodém byl zmaten a zeptal se: „**Jak se může člověk narodit, když už je starý?**“ Jan 3:4. Nikodém chápal tělesně. V tuhle chvíli ještě nechápal duchovně. „**Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.**“ Jan 3:4. Pak Ježíš podotkl, že mluví o něčem úplně jiném, že mluví o duchovním znovuzrození a řekl: „**Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího.**“ Jan 3:5. Tady Ježíš hovoří o duchovním znovuzrození, jehož důkazem je právě křest. Ježíš hovoří o tom, že člověk bude obmyt, očištěn od hříchu právě ve vodě křtu. Bez pochyby si Nikodém myslel, že se do Božího království dostane na základě svého oddaného židovství. Takové to náboženství skutků. To můžeme slyšet z mnohých

náboženských systémů. Přesto mu ale Ježíš dal jasně najevo, že nestačí nic menšího, než úplná změna života pomocí Ducha svatého a vyjádřena křtem. Tímto způsobem člověk zpečetuje své přijetí dokonalé oběti, kterou poslal Otec, a kterou podstoupil Boží Syn.

Je to také nový začátek života v Kristu. Během Kristova křtu se ozval Boží hlas: „**Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.**“ **Mat. 3:17.** Bylo to ve chvíli, kdy Duch svatý pomazal Ježíše ve formě holubice, aby se stal tím pomazaným zaslíbeným Mesiášem. Tato událost vyznačila počátek Ježíšovy veřejné služby. Stejně tak je křest pro toho, kdo uvěřil milníkem, začátkem nového života v Kristu. Křest je duchovním narozením věřícího člověka. A událost křtu je svědectvím věřícího, že se spojil s Kristem. Obrazně řečeno můžeme říct, že oblékl Krista. List Galatským to vysvětluje: „**Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli.**“ **Gal. 3:27.** Obřadem křtu na sebe symbolicky oblékáme Kristovu spravedlnost. Naše vlastní spravedlnost nemá šanci na Božím soudu obstát. Můžeme obstát pouze v Kristově spravedlnosti. A do té jsme právě symbolicky oblečeni obřadem křtu a naší vírou, kterou prožíváme každý den. Křest ukazuje víru toho, kdo přijal oběť Ježíše jako svou oběť a ukazuje ji třemi skutečnostmi pravé Kristovy oběti. Pavel řekl: „**Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrt?**“ **Řím. 6:3.** Zde vyjadřujeme křtem naši víru v zástupnou smrt Ježíše Krista za naše hříchy. To je první význam křtu: zástupná smrt Ježíše Krista za naše hříchy. Apoštol dále pokračuje, aby ukázal na další krok, který křesťan tímto obřadem podstupuje: „**Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt.**“ **Řím. 8:4.** Podívejme se, co toto znamená. Křtem vyjadřujeme víru v to, že tak, jako byl Kristus pohřben, i my jsme symbolicky obřadem našeho křtu zemřeli hříchu. Věříme, že Kristus zemřel za naše hříchy a také my obřadem křtu umíráme hříchu. Nechceme dále v našem životě hříchu otročit. Pohřbili jsme hřích, který nad námi více nevítězí. A my chceme žít životem poslušnosti našemu Pánu. Ale ještě přichází třetí část tohoto činu víry. „**Jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce i my vstoupili na cestu nového života.**“ **Řím. 6:4.** Takže zde máme ten třetí bod toho, co se stává při křtu. Křtem byl člověk narozen z Ducha svatého a z vody. Křtem člověk nastoupil cestu k věčnému životu. Křtem veřejně demonstrujeme svou víru ve smrt, pohřeb a vzkříšení Ježíše Krista. To je základní význam křtu. To je jádro evangelia v tomto bodě. Pavel ještě říká: „**Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.**“ **Řím. 6:11.** Zde to můžeme vidět už teď, proč je křest tak nádherný mezník křesťanského života. Jsme mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši. Kdo je pokřtěn, ten ví, že zemřel hříchu ale je živý Bohu v Kristu Ježíši. Není to nádherné? Člověk má chuť říct: „Haleluja,“ když čte takový nádherný biblický text.

Křest můžeme vyjádřit také tak, že je jako svatba. Svatba s Pánem Ježíšem Kristem. Je to stejné, jako svatební obřad pro zasnoubený pár. Mají skvělou příležitost k svědectví o tom, že jsou navždy spojeni v jedno. Bible říká: „**Jeden je Pán, jedna víra, jeden křest.**“ **Ef. 4:5.** Boží slovo nás vždy vede k jednotě a nikdy k rozdělení. A tak je důležité, abychom důvěřovali Božímu

slovu a ne lidským institucím. Přesto je v církvi mnoho způsobů, jak je křest praktikován. Některé kropí, jiné polévají a další ponořují. Jak může být jeden křest, když je tolik zmatení ohledně správného způsobu? Přitom se stačí zeptat jednu jedinou důležitou věc: „Co dělal Ježíš?“ Zjišťujeme, že Bible říká, že Jan křtil v řece Jordánu. Když byl Ježíš pokřtěn, vyšel ven z vody. Byl pokřtěn ponořením. Řecké slovo baptizo znamená ponořit pod vodu nebo přikrýt vodou. To je také jediný způsob křtu, který představuje to, co Bible říká. Smrt, pohřeb a vzkříšení Ježíše Krista. Jednou šel Pavel se svým spolupracovníkem Silasem do města Filipi, kam je Bůh pozval skrze sen. V tom snu viděl Pavel jakéhosi makedonského muže. A tento makedonský muž pozval Pavla poprvé ke zvěstování evangelia na evropský kontinent. Pavel a Silas tedy přišli do města Filipi a svým kázáním tamější lidi velice znepokojili a přímo rozhořčili. Lidé se rozhořčili až do té míry, že je kvůli tomu městská lůza napadla a život apoštolů se dostal do nebezpečí. Dav roztrhal oblečení těchto mužů a městský úřad je nechal zmrskat. Dali je do vězení a řekli žalárníkovi, aby je dal do těžkých klád a zajistil tak, aby nemohli uniknout. O půlnoci se Pavel a Silas v této situaci modlili a zpěvem oslavovali Boha, když náhle přišlo zemětřesení, které zachvělo zemi vězení. Najednou se otevřely všechny dveře vězení a řetězy všech vězňů spadly. Žalárník přiběhl, a když viděl otevřené dveře, měl za to, že vězňové prchli. Už vytahoval meč, aby spáchal sebevraždu, neboť si byl jist, že by ho stejně odsoudili na smrt za to, že nechal vězně uprchnout. Takové tehdy byly zákony. Můžeme číst tento biblický příběh. „**Ale Pavel hlasitě vykřikl: „Nedělej to! Jsme tu všichni!“ Sk. 16:28.** Chudák žalárník se zděsil. Tito muži, Pavel a Silas i za jeho asistence trpěli velkou bolestí. Přesto se nebránili a nechtěli ani žádnou pomstu. Žalárník věděl, že byli nevinní. Nechal si přinést světlo, šel do jejich cely a padl na kolena a prosil o odpuštění. „**Pak je vyvedl ven a řekl: „Bohové a páni, co mám dělat, abych byl zachráněn?“ Oni mu řekli: „Věř v Pána Ježíše, a budeš spasen ty i všichni, kdo jsou v tvém domě.“ Sk. 16:30-31.** Žalárník vzal Pavla a Silase do svého domu a umyl jim krvavé nohy a záda. Dále můžeme číst: „**Ještě v tu noční chvíli se jich ujal, očistil jim rány a hned se dal se všemi svými lidmi pokřtít.“ Sk. 16:33.**

Pokud jsme porozuměli smyslu a důležitosti křtu, a jestli jsme neměli dosud tu přednost, následovat Ježíše svatým obřadem křtu, křtu ponořením, pak pro nás platí stejná otázka a stejné pozvání, které dal Ananiáš Saulovi. „**Nuže neváhej! Vstaň, vzývej jeho jméno a dej se pokřtít, abys byl obmyt ze svých hříchů.“ Sk. 22:16.** Když byl pokřtěn Ježíš, ozval se z nebe hlas: „**Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“ Mat. 3:17.** Také když vy vstoupíte do vody křtu, Bůh bude promlouvat k vašemu srdci. „Ty jsi můj milovaný syn, ty jsi má milovaná dcera.“ Největší životní radostí je vědět, že Bůh má radost z nás. Jakmile budete pokřtěni, prožijete krásný pocit z toho, že patříte Bohu. Jste Božím dítětem. Jste synem, jste dcerou nebeského krále. Pro mě osobně byl křest asi tím nejkrásnějším dnem života. Určitě to bylo to nejlepší rozhodnutí, jaké jsem mohl udělat, i když je to již více než 11 let. Křest je v určitém smyslu jako svatba. Před manželstvím jsou ženich a nevěsta do sebe zamilovaní. Manželství nevytváří lásku k ženě k srdci muži. Manželství

je svědectvím této lásky. Manželství je vyjádřením veřejného závazku před rodinou a přáteli. A přesně takový je křest. Křest v nás neprobouzí lásku k Bohu. Důvod, proč se nechat pokřtít je, protože Boha už milujeme. Křest je veřejným svědectvím v přítomnosti naší rodiny, našich přátel a církve o tom, že již máme vztah s Ježíšem. Když uděláme toto veřejné vyznání, tak naše minulost je symbolicky pohřbena ve vodě křtu. A my povstaneme, abychom žili nový život v Kristu Ježíši. Nový život, který začíná zde, na této zemi, ale pokračování má až ve věčnosti. Bůh slibuje, že nám dá moc Ducha svatého, aby nás uschoptil žít křesťanským životem. Přesto ale někteří lidé váhají, oddalují, či nevěří, že jsou připraveni. To byl popravdě řečeno i můj případ. Celkem 2 x jsem odložil svůj křest. Ale pak jsem si uvědomil, že ten nepřítel Boha i člověka, ďábel, se bude snažit, abych nebyl pokřtěn vůbec nikdy. A tak jsem se rozhodl, že už nic nezvrátí toto moje rozhodnutí dát se pokřtít. Křest neznamena, že jsi dokonalý. Křest znamená, že jsi se odevzdal. A Ježíš vyzývá také i dnes každého z nás. Každého, kdo tak ještě neučinil. Každého, kdo již miluje Boha, abys následoval jeho kroky obřadem křtu. Ježíš nabízí odpuštění. Ježíš nabízí osvobození od viny. Ježíš nabízí moc žít nový život v Duchu svatém. Rád bych se vás možná teď zeptal: „Kdo z vás už byl pokřtěn ve svém životě křtem ponořením?“ Když přijdete dopředu, budu se za vás modlit. Potom budu mít ještě otázku na vás ostatní: „Kdo z vás uvažuje ve svém srdci, že by se chtěl dát pokřtít?“ Možná Duch svatý na vás působí. Tak také vás chci vyzvat, abyste přišli dopředu a i za vás se chci modlit. Pokud jste totiž přijali Ježíše do svého srdce, pokud jej chcete svým životem následovat, tak také vás budu chtít vyzvat, abyste přišli kupředu. Aby vás Bůh obdařil svým požehnáním, abyste jej cele mohli ve svém životě následovat. Možná, že jsou mezi vámi takoví, kteří byli pokřtěni, jako malé děti a do dnešního dne jste neměli možnost se z Bible dozvědět, jaký význam má biblický křest ponořením. Možná už někteří z vás byli pokřtěni ponořením, ale pak jste se od Boha vzdálili a možná budete chtít být pokřtěni znovu. Takže se budu modlit za všechny z vás. I když nebudete chtít přijít dopředu, tak můžete udělat rozhodnutí na tom místě, kde jste. Bůh vám určitě dá moudrost k tomu a povede vás. Dnešní výzva je tedy jiná, než doposud všechny ostatní, protože se týká té nejkrásnější svatby v životě člověka – obřadu svatého křtu.